

El primer record que tinc de les hortes del Güell i de Santa Eugènia són de jove quan havia de fer dues interminables voltes corrent per l'exterior del col·legi Maristes. Va ser el meu primer contacte amb aquesta zona natural que, amb el temps, ha anat creixent. Hi havia una zona on podies fer drecera, trepitjar el terra d'uns quants horts i, d'aquesta manera, estalviar-te força metres i reenganxar-te posteriorment

Les hortes de Santa Eugènia

David Céspedes

PERIODISTA

al grup. Només havies d'intentar que no et veiessin ni el propietari de l'hort, ni en **Castellanos** o en **Porras**, els professors de la llavors anomenada assignatura de gimnàs. Ara, una part d'aquests terrenys per on passàvem corrents els alumnes dels Maristes estan ocupats per un establiment de menjar ràpid, un parell de supermercats, una botiga de decoració i una residència per a gent gran. Però darrere de tot hi ha un gran espai natural

amb horts i camins que condueixen fins al riu Ter que estic convençut que són absolutament desconeguts per a molts ciutadans. L'Ajuntament de Girona ha anunciat una inversió de diners provinents d'Europa per a transformar aquesta zona i convertir-la fins i tot en un espai turístic. Una decisió més que encertada i que m'agradaria que servís per a que molts gironins i gironines descobrissin aquest entorn tan ric i natural.

El món de les coses

Juan José Millás

El director del Museu Arqueològic Nacional deia en una entrevista recent que tots els museus tenen falsificacions.

-El que no en té -concloïa- no és un museu.

Em va semblar que es referia a les falsificacions conegudes o detectades, no a les que funcionaven com a originals, és clar. Tots els museus exposen falsificacions autèntiques, valgui la paradoxa. Hi va haver un falsificador hongarès famós, **Elmyr d'Hory**, que pintava *modiglianis* com el que fa xoriços. Entenguï's: no és que copiés quadres preexistents de **Modigliani**, sinó que era capaç d'imitar el seu estil. Qui diu l'estil de Modigliani diu el de **Picasso**, **Matisse** o **Fernand Leger**. Era un geni fent obres dels altres. Tanmateix, curiosament, no tenia obra pròpia, almenys una obra pròpia estimable. Es diu que molts museus d'art modern del món en tenen obres amb la signatura dels grans de l'època.

Hi ha escriptors capaços d'escriure poemes de **Lorca** i incapaços d'il·luminar un vers personal. Jo mateix considero que no faré una paella autèntica fins que em surti com les que feia la meua mare. Assolir una «veu original» a la cuina passaria per imitar a la perfecció la de la meua progenitora. Mentrestant, vaig assajant amb altres arrossos fins al fracàs final. Cal matar el pare per suplantar-lo, per ocupar el seu lloc, per erigir-se en una còpia perfecta. No hi ha vida fora de la rèplica. Els diners autèntics, els emesos pels bancs centrals, són els més falsos perquè no hi ha res tan fràgil com la «garantia de l'Estat». Tots els Estats col·lapsen, només cal donar-los temps. Quan cauen, ens adonem que la moneda recolzada per ells no tenia fonament.

Però ens matem pels diners falsos avallats per les autoritats monetàries d'aquí i d'allà. Ens matem per ell i ens matem per ell. Estem, finalment, acostumats a les falsificacions. Per a **Plató**, el món de les coses (aquell en què vivim o sobrevivim) és una rèplica imperfecta del món de les idees. Prenem per realitat allò que no és sinó una ombra de la realitat. A tots els museus hi ha ombres. Un museu on no n'hi hagi no és museu.

Cartes

Les cartes que els lectors envien a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies o 2.000 caràcters), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials. Les cartes es poden enviar per correu electrònic, a l'adreça opinio@ddg.cat

Amb filosofia... i lletres

TONI YUS PIAZUELO TÀRREGA

■ La filosofia és l'afecció al pensament; d'aquí l'adopció dels seus derivats al llenguatge col·loquial, com «filosofar» (pensar), o «filosofada» (pensada). L'origen és a l'antiga Grècia de Pèricles com l'inici d'un model polític participatiu, inspirador de les democràcies formals modernes, i bressol de persones de gran talla intel·lectual com Protàgores o Sòcrates que compartien la necessitat de formar la gent en la virtut política i social (avui dia coneguda com «convivència ciutadana» i «ciutadania») amb unes mínimes normes i valors ètics

per garantir la convivència pacífica i respectuosa. Recentment el dia de la Filosofia ha recordat la ironia de la pretensió política d'eliminar la filosofia del currículum acadèmic un tercer dijous de novembre quan just fa 25 segles Sòcrates fou condemnat a mort, tot i les al·lusions sobre el dret romà i la filosofia grega com inspiradors dels principis de l'actual Unió Europea. Tot plegat demostra o bé desconeixement o potser mala intenció per convertir la ciutadania en massa acrítica i submissa sense possibilitat de creixement personal, convertint la democràcia de la que tant parlen en sols una paraula. Es constata la necessitat de recuperar els valors filosòfics en concret i les

lletres i humanitats en general, acadèmicament de forma transversal, interdisciplinari i amb tutories, i laboralment a les empreses. No ja sols per la simbiosi (sobretot de la filosofia) amb els valors humanístics i l'esperit crític, sinó per la seva versatilitat i útil i perfecta complementarietat amb una formació professional i el món laboral. Perquè cal recordar que una ciutadania ben educada garanteix cohesió i convivència social; que filosofia, psicologia i religió són filles d'una mateixa mare; i sobretot la demostració que en base al principi de la «Navalla d'Ockham» (l'explicació més simple sol ser la correcta), no cal revestir amb ideologies o religions complexes un

fet tan senzill com que els problemes econòmics i socials mai se solucionaran sense acatar les mínimes normes ètiques i morals. Comencem pel canvi de model.

Felicitació

ANNA MARIA SABÀ I SUÑER FIGUERES

■ Aprofitant que s'acosten les festes de Nadal, vull felicitar-les a tots els metges, sanitaris i no sanitaris de l'Hospital de Figueres, i agrair-los la seva professionalitat i eficàcia en la seva feina, molt ben feta i amb molt bon tracte (sense oblidar la cuina -per a mi molt apropiada i molt bona.

Que tingueu bon Nadal i bon Any Nou, i que la COVID no us empipi gaire.

Una festa per a la ràdio gironina

Àngel Rodríguez Vilagran

RESPONSABLE DELS PROGRAMES DE RÀDIO «ESGLÉSIA VIVA» I «EL MIRALL»

Ahir la ràdio gironina estava de festa: el programa que edita el Bisbat de Girona celebrava els seus 70 anys en antena, el que el converteix en el més llonge de les comarques gironines i possiblement de la ràdio catalana. Lluny queda aquell 1 de desembre de 1951 quan un grup de joves de l'Acció Catòlica presentaven per primer cop a *Radio España de Gerona* (després dita Ràdio Girona) el *Resurrexit*. El director era el periodista **Narcís Jordi Aragó**. La revista diocesana *Vida Catòlica*, pocs dies després, el 24 de desembre, i en un llenguatge de l'època el definia d'aquesta manera: «*En conjunto, las emisiones religiosas que se han radiado buscan el contraste de secciones y de asuntos, con el fin de hacer agradable la sintonía, y nuestro criterio es que el propósito queda logrado. Un buen equipo de locutores contribuyen a que la emisión sea grata al oyente, por su competencia y conocimiento exacto de su cometido. Finalmente va orlada toda ella, de entradas y motivos de la más selecta música, lo que hace*

en conjunto sea una sección interesantísima y correcta».

El gran èxit del programa fou presentar temes cristians de forma teatralitzada. Per aconseguir-ho, es comptà amb el quadre escènic de l'escola La Salle que dirigia **Josep Capella**. El programa, com ara, tenia una durada de 30 minuts. En una sintonia en la televisió encara no existia, l'audició estava assegurada. Cal pensar que per aquella època a la ciutat de Girona només existia com a emissora local *Radio España de Gerona*.

Des d'aleshores ha passat per diferents noms: *Mañana Domingo* (1967-1976), *Diumenge és festa* (1976-1989) i *Església Viva* (Des del 1989). A part de Narcís Jordi Aragó, n'han estat directors: **Joan Ribas**, **Mn. Pere Madrenys**, **Mn. Josep Teixidor**, **Mn. Martí Alabau**, **Mn. Adreu Soler Soley**, **Mn. Josep Maria Pont**, **Lluís Hostench** i un servidor (des del maig de 1991). Entre les veus femenines que sovint col·laboraven hi destacaven les de **Francina Boris** i **Maria Jesús Medina**.

El programa s'editava als estudis de Ràdio

Girona i es distribuïa també a altres emissores importants de les comarques com *La Voz de la Costa Brava* a Palamós (des del 1957), Ràdio Olot (1960) o Ràdio Popular de Figueres (1962).

A finals de la dècada de 1980 s'amplià a més emissores de ràdio. Va ser aleshores quan el Bisbat de Girona decidí crear uns estudis propis, situats avui a l'Oficina de Comunicació d'aquesta institució, a la plaça del Vi. Actualment en són una vintena emissores de la diòcesi de Girona i fins i tot, quatre de fora d'ella que l'emeten. Són emissores municipals i una de comercial com la *Cadena COPE* de Girona.

És interessant comprovar que les ràdios municipals que el passen ho fan independentment del color polític que regeix l'ajuntament. Recordo que un càrrec d'una emissora em va dir que el regidor municipal responsable de la ràdio volia treure el programa. Quan aquest el convidà a escoltar-lo, el va trucar dient-li: «Tranquil, segueix-lo passant. No adoctrina». Potser aquest és el secret de que segueixi tants d'anys en antena i per tantes emissores. La nostra missió seguirà que pugui ser escoltat també per aquelles persones que potser no trepitgen l'església però que no els fa gratera escoltar temes cristians.

L'any 1993 va rebre el *Premio Bravo*, en l'apartat de ràdio, que atorga la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola. La comissió donà aquesta distinció com «un clar intent d'actualitzar i presentar de manera atractiva la vida de l'Església».

Felicitem-nos tots plegats.